

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Donationionibvs. Titulus XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Titulus XXIII.

Continuatio.

Titulus iustus transferendi dominij est, ipse donatio, cum liberalis in donando ad praestationem rei donatae iuris remedio compellatur. Nam & hanc sibi quodammodo nobilitas legem imponit, ut debere se, quod sponte tribuit, existimet: Et nisi in beneficijs suis creuerit, nihil se praestitisse putet, ut ait Gregorius c. 1. extr. eod.

Quid est Donatio?

Donatio est, mera liberalitas, qua id, quod nullo iure cogente debetur, conceditur, d. c. 1. extr. eod. & l. donari, ff. eod.

Vnde dicitur Donatio?

Donatio dicitur à dono, quasi doni data natus, §. donatio, ff. de donat. causa mor.

Quotuplex Donatio?

Iulianus in l. 1. ff. eod. triplicem communitate donationem: scilicet, puram & simplicem, conditionalem, & donationem ob causam, l. 1.

Quid est Donatio simplex?

Donatio simplex est, cum quis, ex mera liberalitate, pure, sine aliqua conditione, vel causa, vel promittit, ut statim velit accipientis fieri, nec villo casu ad se reuerti, l. 1. ff. eod.

Quæ causa Efficiens?

Ius ciuile. Eo enim iure donationis ius ita cōstitutum est, vt necessitatem præstandi inducat, l. si quis argentum, C. eod. Et libera donatoris voluntas, l. rem legatam, ff. de adimen. leg.

Quæ Materia?

Res mobiles, & immobiles: quæ etiam alienari possunt, ob id res, quæ non alienatur, donari nequit.

Quæ Forma?

Vt donator, per stipulationem, vel nudo pacto, promittat vel det rem, quæ donari possit, ex mera liberalitate: etsi summâ 500. aureorû ipsa excedat, in sinuetur notioni magistratus. In rebus autem Ecclesiasticis vel spiritualibus obseruetur forma alienationibus præscripta: scilicet, accedat consensus Capituli, vel Prælati, nullumque Ecclesiæ damnum ipsa respiciat, c. pastoralis, & c. fraternitatem, extr. eod.

Quis Effectus?

Conditio ex lege, quæ datur donatario cōtra donatorem, ad tradendam rem donatam, vel ipsius æstimationem, si non habet facultatem tradendi: præstaturque euictio, si donator quid dolo fecerit, l. si quis argentum, §. si autem, C. eod. & l. aristo, ff. de donat. Quamuis enim olim ad donationis perfectionem necessaria fuerit, vel stipulatio, vel præsens traditio: iure tamen nouo ex hoc donatio non inuadatur, quòd stipulatio non intercessit, vel res tradita non est. Sed et-

iam nudopacto ea perficitur, daturque inde actio, nempe condictio ex noua Iustiniani constitutione, d. l. si quis argentum.

Quæ Affinia?

Venditio, & alij contractus nominati, Nā hodiè donationes, exemplo venditionum, datur atque conuenit, perficiuntur, & pœnitentia excusa, habent necessitatem traditionis, vt ceteri contractus nominati, l. fin. C. de reuocan. donat.

Quæ Pugnantiæ?

Ingratitudo: ob quam ipse reuocatur. Eius autem ingratiitudinis plures sunt causæ, quas Gregorius IX. in c. fin. ext. eod. & Imperator in l. fin. C. de reuocandis donat. recensent. Sunt autem: 1. Si iniurias atroces in donatorem effundat. 2. Si manus impias inferat. 3. Si graue damnum rebus donatoris dederit. 4. Si vitæ eius fuerit infidatus. 5. Si placitis & conditionibus donati adiectis parere nolit. Ob has enim ingratiuitate causas, donatio reuocari potest. Cuius rei ne cuiquam licentia sit, & alienas res rapere, & liberalitatem irridere donatoris, l. generaliter, C. de reuocandis donat.

Quid est Donatio conditionalis?

Donatio conditionalis est, quæ sub conditione concepta est: Vt donatio, causa mortis, in fideratione impendentis mortis, aut penitentia in donatarium transfert. Hac tamen conditione, vt, post ipsius obitum, res maneat potius per donatarium, quàm hæredem donantis: vel si conualuerit, malit se habere, quàm ipsum donatarium, l. 1. ff. de donat. causa mortis.

*Quot sunt Donationis causa mortis**Species?*

Iulianus in l. 2. ff. de donat. caus. mor. cōstituit tres: 1. Cūm quis nullo præsēntis periculi metu, cōterritus, sed sola mortalitatis cogitatione donat. quod quidem exprimendum est, alioquin pura erit etiam à moriente facta donatio, l. Seia, ff. eod. 2. Cūm quis, imminente periculo, commotus ita donat, vt statim res fiat accipientis. 3. Si quis, periculo mortis non sic det, vt statim faciat accipientis, sed tum demū cūm mors fuerit secuta: quæ donatio, sub conditione pendet. Superior statim quidem perfecta est, sed sub conditione resoluitur, l. senatus, §. mortis, l. si alienam, ff. de donat. caus. mortis.

Quæ causa Efficiens?

Voluntas donatoris, dominium rei donatæ, sub conditione expressa, si mors insecuta fuerit, in donatarium transferentis, d. l. senatus, & l. 1. ff. eod.

Quæ Materia?

Omnes res mobiles, & immobiles, quæ in humanum commercium venire non prohibentur, & quæ testamento relinqui possunt. vniuersitas tamen bonorum, non, nisi in vim fideicommissi, ita vt scriptus testamento, vel ab intestato heres deducat quartam, mortis causa donari potest, l. Scauola, ff. ad Treb. Alc. ad l. licet, C. de pact.

Quæ Forma?

Vt donator, vel in scriptis, vel sine scriptura, stipulatione, vel nudo pacto, in iudicio, vel extra iudi-

iudi-

iudicium, coram quinque testibus, sub expressa conditione mortis insecuta, donatario presentis docet, l. Seia, & l. inter mortis, ff. de mortis causa donat.

Quis Effectus?

Retentio rei tradita. Quod si non tradita sit rei vindicatio: quæ competit ad consequendam rem donatam, nulla obstante vsucapione, l. Senatus, §. 1. ff. de dona. cau. mor. Expensæ tamē necessaræ vel vtilis, per doli exceptionem recuperantur, si mortis, ff. eod. Alter effectus est, translatio in fidei tituli vsucapiendi, l. qui alienam, ff. de dona. cau. mor.

Quæ Affinitas?

Mortis causa capio, legata, & aliæ vltimæ voluntates. Mortis tamē causa capio differt à donatione causa mortis. Quia in mortis causa donatione obligatur, qui donat plerunque & empta, & plerunque traditur statim res: sed mortis causa capio est, quando post mortem alicuius datur alicui, causa conditionis implenda, ut quicquid, propter alicuius mortem obuenit, cri, siue ex donatione, siue alia occasione, generaliter mortis causa capi, & capio, ex causa hereditaria acquisitio dicitur, l. si mulier, et, l. mortis, ff. de mor. causa donat. Distat etiam donatio causa mortis à legato: quod legatum regulariter peritur ab hærede: donatio autem plerunque à donatore. 2. In legatis inspicitur, vtrum legatarius pax sit legati, sed in donatione, causa mortis, conditione donatoris attenditur, l. senatus, §. si quis, ff. eod.

mod. Plures differentias vide in glos. instit. eo.
tit. §. hæc mortis.

Quæ Pugnantiæ?

Pœnitentiæ, & mors donatarij, si ante condi-
tionem donationis impletâ contingat. His enim
duob' modis, donatio, mortis causa, resoluitur:
qua resoluta conditio personalis, vel utilis in
rem actio, ad recuperationem rerum donatarû
competit, l. senatus, & l. si mortis, ff. eod.

DE PECVLIO CLERL
CORUM.

Titulus XXV.

Continuatio.

Clerici licet de peculio indifferēter donatio-
nem simplicem facere possint: tamen pieta-
tis ratio suadet, vt quæ intuitu Ecclesiæ quæsitæ
sunt, Ecclesiæ remaneant, c. 1. extr. de testa. & c. fin.
extr. eod.

Quid est Peculium?

Peculium dicitur pusillum patrimonium, seu
pusilla pecunia, seruo à domino, vel filio famili-
arum à patre concessa, & seorsum à rationibus do-
mini, vel patris posita, l. depositi, §. peculium, ff.
de peculio.

Quoruplex Peculium?

Quadruplex: puta, profectitium, aduentitiû,
castrense, & quasi castrense, profectitiû est, quod
ex re patris eiusve occasione, ad filium proficisci-
tur.